

Peter Brixtofte (V):

Ejerboligmarkedet er i dag helt i bund. Såvel priserne som antallet af salg er kommet meget langt ned. Nybyggeriet af ejerboliger er gået helt i stå. Mange familier har mistet alle deres penge som følge af denne ulykkelige udvikling.

Sådan kan det ikke fortsætte. Vi politikere på tværs af alle partier har et stort ansvar for denne udvikling, og derfor skylder vi ejerboligmarkedet en alvorlig håndsækning.

Når ejerboligmarkedet er så dårligt for tiden, skyldes det usikkerheden omkring fremtiden: Hvordan bliver de fremtidige regler for rentefradrag, lejeværdi og ejendomsskatter? Usikkerheden fører til, at mange ikke tør disponere. Hertil kommer, at arbejdsløsheden er vokset igennem længere tid og har ramt også grupper i samfundet, der normalt ikke plages af ledighed. Det har ført til, at stort set alle, også dem i job, er usikre på fremtiden.

I den situation må Folketinget bidrage til at skabe ro og sikkerhed om de regler, der i fremtiden skal gælde for ejerboligerne. Venstre ønsker derfor, at der så hurtigt som muligt gennemføres et indgreb, der fastsætter et loft over lejeværdien for den enkelte bolig svarende til beløbet fra selvangivelsen for 1992. Dermed slår vi fast, at lejeværdien ikke kan blive større, men det muliggør samtidig, at den kan blive mindre.

Venstre ønsker for det andet, at en gradvis afskaffelse af lejeværdien af egen bolig gennemføres som led i en skattereform. Altså ikke ufinansieret, som det bliver sagt her i debatten, men som led i en skattereform. Det er, fordi vi mener, at det er en uretfærdig skat. Det er hårdt nok at betale skat af en indtægt, man har, men at betale skat af en indtægt, man ikke har, er meget vanskeligt. Lejeværdien af egen bolig er et forskruet begreb, som bør afskaffes.

Derudover ønsker Venstre, at den enkelte kommune og det enkelte amt frit kan afskaffe ejendomsskatterne, hvis de synes det. Også ejendomsskatterne rammer skævt, for de rammer de boligejere, der har de mindste indkomster, hårdest, idet skatterne er de samme, uanset hvad man tjener.

Endelig ønsker Venstre kun at deltage i en skattereform, hvis det ender med, at boligejerne får det lettere økonomisk, når alle ændringer er medregnet. En skattereform uden lavere skatter er uspiselig for Venstre, og de lavere skatter skal også komme boligejerne til gode.

Jeg vil godt understrege, at der i Personskatteudvalgets rapport også er tale om en netto-skattelettelse på 3 mia. kr., så det er også et synspunkt, som Personskatteudvalget deler. Når man lægger alle ændringer sammen, kommer der netto en mindre skat ud af det. Og det, vi gerne vil fastslå, er, at når der bliver mindre skat netto at betale, så skal boligejerne også have en lavere skat.

Venstre vil gerne understrege, at en skattereform og en samlet skattelettelse kun kan finansieres derved, at den offentlige sektors andel af den samlede produktion gradvis bliver mindre. Men det kan man jo opnå ved at gøre den private produktion større. Det vil sige, at man kan bevare den offentlige sektor på det nuværende niveau og så få en økonomisk vækst, hvorefter det offentlige andel af den samlede produktion bliver mindre og mindre, og så kan man gradvis, stille og roligt, sænke skattetrykket.

De her nævnte standpunkter er indeholdt i den dagsorden, som Venstre er medforslagsstiller til, og vi håber, at Folketinget vil stemme for denne dagsorden, som ville være en hårdt tiltrængt håndsækning til de to tredjedele af befolkningen, der bor i en ejerbolig.

Når vi så når til, hvordan vi er havnet i denne situation, så må jeg sige, at det skyldes en kombination af indgreb og omstændigheder, der tilsammen har virket alt for brutalt. Jeg vil gerne understrege også over for skatteministeren, at Venstre har et medansvar for den nuværende situation. Vi har været med i en regering i over 10 år, vi har været med til at lave reglerne. Og selv om den nye regering skal have skylden for meget, så er det altså ikke den, der i løbet af ganske få måneder har ødelagt ejerboligmarkedet; det er resultatet af en udvikling gennem flere år, og det er et samspil af forskellige omstændigheder.

Men derfor har vi partier også et fælles ansvar for at rette op på det. Og det er det, jeg synes, der skulle komme ud af det i dag: at vi i fællesskab kan give ejerboligmarkedet en håndsækning.

Udgangspunktet for de mange ændringer har jo været byggeriet i 1960'erne og i 1970'erne, hvor parcelhusbyggeriet blev dyrt, fordi det dengang godt kunne betale sig at låne penge. Der var en meget høj inflation, der var en meget gunstig rentefradragsret, og dertil kom, at man med værdistigningen fik betalt mere end renteutgifterne. Det var usundt.